

कामिलोकः” । अत्रौत्सुक्याससन्धिसंस्कृतस्य करुणस्य राजविषयरतावङ्गभावः । “जनस्थाने भ्रान्तं कनकमृग-
तन्त्राभिव्यक्तधिया वचो वेदेहीति प्रतिपदसदृश प्रवृत्तम् ।
कृता लङ्काभक्तुर्वेदनपरिपाटीप्रवटना मयाप्तं रामत्वं
कुशलवसुता न त्वधिगता” । अत्र रामत्वं प्राप्तमित्य-
वचनेऽपि शब्दशक्तौरेव रामत्वमवगम्यते वचनेन तु सादृश्यं
हेतुकतादात्म्यारोपणमाविष्कृत्य तद्गोपनमपाकृतं तेन
व्यङ्ग्यं सादृश्यं वाक्यार्थान्वयोपपादकतयाऽङ्गतां नीतम् ।
काकाक्षिप्तं श्रयथा । “मध्यामि कौरवशतं समरे न
कोपाद्ःशासनस्य रुधिरं न पिबाम्युरुक्तः । संभूय-
यानि गद्या न सुयोधनोऽहं सन्धिं करोतु भवतां
नृपतिः पथेन” । अत्र मध्याम्येवेत्यादि व्यङ्ग्यं वाच्यस्य
निषेधस्य सङ्गभावेनैव स्थितम् । “दीपयन् रोदसीरन्नुमेप
ज्वलति सर्वतः । प्रतापस्तव राजेन्द्र ! वैरिवशङ्कानलः” ।
अत्रान्वयस्य वेणुत्वारोपणरूपोव्यङ्ग्यः प्रतापस्य दवानल-
त्वारोपसिद्धाङ्गम् । “हरस्तु किञ्चित्परिहृतेत्यादौ” ।
विलोचनव्यापारचुम्बेनाभिलाषयोः प्राधान्ये सन्देहः ४ ।
“ब्राह्मणातिक्रमत्यागोभवतामेव भूयते । जामदग्न्यश्च
बोधितमन्यथा दुर्मनायते” । अत्र वाच्यस्य परशुरामोरजः-
कलत्रयं करिष्यतीति व्यङ्ग्यस्य च समं प्राधान्यम् ।
“सन्धौ सर्वस्वहरणं विप्रहे प्राचनिपहः । अश्वपदीन-
नृपतौ न सन्धिर्न च विप्रहः” । अत्राश्वपदीनाख्ये नृपतौ
दानसामादिमन्त्रेण नान्यः प्रशमोपाय इति व्यङ्ग्यं
व्युत्पन्नानामपि भटित्यस्फुटम् । “यनेन लोकगुरुणा
सतां धर्मोपदेगिना । अहं व्रतवती खैरुक्तो न किमतः
रम्” । अत्र प्रतीयमानोऽपि वाक्यसुनेस्तिर्यक्योपिति
बलात्कारोपभोगः स्फुटतया वाच्यायमानद्वयम् ।
“वाणीरकुहुकुहडोणसउणिकोलाहलं सुणणीए । वर
कम्प्यावडाए सीयन्नि अङ्गाइम्” । अत्र दत्तसंकेतः
कथिततादृक् प्रविष्ट इति व्यङ्ग्यात् शृङ्खलान्याः सीदन्त्यङ्गानि
इति वाक्यस्य चमत्कारः सङ्ख्यदयसंवेद्य इत्युत्तरम् ८ ।
किञ्च योदीपकतुल्ययोगितादिषु उपमाद्यलङ्कारोव्यङ्ग्यः
न गुणीभूतव्यङ्ग्य एव काव्यस्य दीपकादिमुखेनैव चमत्का-
रविधायित्वात् तदुक्तं ध्वनिकता “अलङ्कारान्तरस्यापि
प्रतीतो यत् भासते । तत्परत्वं तु काव्यस्य नासी
मागौध्वनेष्मत्तः” । यत् च शब्दान्तरादिनां गोपन-
जनशक्तस्य विषयाः यथा “इच्छा केशवगोपरा-
नृपतया किञ्चित्पदं मया तेनाल खलिततां नय ।

पतितां किं नाम नालज्जसे । एकस्त्वं विषयेषुस्त्रिभुवनसां
सर्वांल्लानां गतिर्नोपैव गदितः सलेशमवताङ्गो
हरिर्वेशिरम्” । अत्र गोपरागादिष्वदानां गोपे राग-
इत्यादिव्यङ्ग्यार्थानां सलेशमिति यदेन स्फुटतयाऽ-
वभासः । सलेशमिति पदस्य परित्यागे ध्वनिरेव । किञ्च
यत् वस्त्वलङ्काररसादिरूपव्यङ्ग्यानां रसान्तरे गुणी-
भावः तत् प्रधानकृतएव काव्यव्यवहारः तदुक्तं तेनैव
“प्रकारोऽयं गुणीभूतव्यङ्ग्योऽपि ध्वनिरुपताम् । यत्
रसादितात्पर्यं यथोक्तं यथा प्रयुक्तं” यत् च “यलो-
म्भदानां प्रमदाजनानामभ्रंलिङ्गः शोभमणीमयूखः ।
सन्ध्याभ्रमं प्राप्नुवतामकाख्येऽप्यनङ्गनेपथ्यविधिं व्य-
धत्” इत्यादौ रसादीनां नगरील्लानादिवस्तुमात्रेऽङ्गत्वं
तत् तेषामतात्पर्यं विषयत्वेऽपि तैरेव गुणीभूतैः काव्य
व्यवहारः” । अत्र भेदसंख्याविसतरभयात् नात्ताः
एकावासेयाः ।

गुणेश्वर पु० इत० । चित्तकूटपर्वते शृङ्गादिगुणानां नियामके
परमेश्वरे शब्दरत्ना० । गुणेशोऽपि परमेश्वरे ।
गुणीतृकषे पु० इत० । गुणातिशये हेमच० । “भूयस्त्व
गुणीतृकषमेते विद्ये करिष्यतः” रामा० बाल० २६ अ० ।
गुणित्त ति० गुठि-क्त । १ आहते । २ गुणित्ते श्रुतधूलिधूसरे
च रमानायः ।

गुण्ड पु० गुडि-वेष्टने अच् । १ अक्षिपत्वे तद्व्यभेदे राजनि०
यस्य कन्दः कशेरु । कशेरुशब्दे विवृतिः । भावे अच् ।
२ चूर्चने पेषणं (गुंङाकरा) पु० । कर्मणि अच् ।
३ चूर्च्यते ति० । [४ क्लृप्तालो च पु० मेदि० ।

गुण्डक ति० गुडि-शब्द । १ मनिने । २ धूलौ ३ क्लृप्तौ
गुण्डकन्द पु० इत० । कशेरुणि (केशुर) । राजनि० ।
गुण्डारोचनिका स्त्री गुण्डा सती रोचना हरिद्रेव इवायं
कन (कमलागुडि) वृक्षभेदे रत्नमा० ।

गुण्डाला स्त्री गुण्डं चूर्चनमात्राति आ+ला+चिनि । जलो-
द्भवायां जुपभेदे राजनि० । [लतायाम् राजनि० ।
गुण्डासिनी गुण्डा सती आले आस-चिनि । चिपिटा-
गुण्डिका पु० गुण्ड+अक्ष्यणे ठन् । चूर्च्यते तदुक्तं ।
(गुंङि) “गुण्डिकैः सतपीतेश्च मण्डयेत् गृहाङ्गनम्”
अनन्तव्रतकथा ।

गुण्डिचा स्त्री जगन्नाथकोतस्य तस्य रथयात्रामन्तरं सप्ता-
हं वासार्थं मण्डपभेदे “मण्डपे वासयेत् देवान् गुण्डि-
चाख्ये मनोहरं” इत्युपक्रमे “विन्दुतीर्थतटे तस्मिन्